

grundelsen dels hensynet til at opmuntre til gennemførelse af en revalidering, dels at hindre, at pågældendes økonomi slås for meget i stykker, hvilket i sig selv kan være en hindring for hans tilbagevenden til normale forhold.

Som det endvidere fremgår af redegørelsen ovenfor, hersker der den største usikkerhed med hensyn til den støtte, der bør ydes fra statens side i forbindelse med oprettelse og drift af revalideringsinstitutioner. Blandt andet under hensyn til, at der ikke ved ydelsen af statsbevillinger gennem praksis er udformet retningslinier, som man ved lovgivningen kan bygge på, og til at man på dette område er inde i en stærk udvikling, som i dag ikke kan overskues, er bestemmelsen om institutionsstøtte foreslået udformet som rammeregler, der bygger på forudsætningen om, at der, ikke mindst fra kommunernes side, vil blive ydet en økonomisk indsats. Det må herved tages i betragtning, at kommunerne, som tidligere har haft væsentlige sociale udgifter til seninvaliderede, idet invalideforsikringsretten indtil for få år siden hovedsagelig kun har ydet hjælp til erhvervsmæssige foranstaltninger for unge, ofte er blevet aflastet for en del af disse udgifter, efter at revalideringen af de seninvaliderede er taget op. En række kommuner har i øvrigt allerede ydet betydelig støtte ved oprettelse af revalideringsinstitutioner.

Forslagets almindelige bestemmelse om tilskud til beskyttet beskæftigelse i § 10 er ny lovgivning. Bestemmelsen er ligeledes udformet som en rammeregel.

På det organisatoriske område sigter forslaget mod en effektivisering af arbejdet såvel på det centrale som på det lokale plan. Det er nødvendigt på den ene side at styrke den centrale koordinerende og initiativtagende indsats og på den anden side at skabe mulighed for en decentralisering af administrationen på alle områder, hvor opgaverne med fordel kan løses lokalt. Forslaget bygger i så henseende bl. a. på de erfaringer, der er indvundet efter gennemførelsen af loven af 25. maj 1956 om foranstaltninger for erhvervshæmmede.

På det lokale plan foreslås hovedansvaret for revalideringsarbejdet henlagt til amsudvalg og til særlige revalideringskontorer, der med ansvar over for udvalget varetager den praktiske administration.

Amtsrevalideringsudvalgene træder i stedet for de i henhold til samordningsloven nedsatte kontaktudvalg og vil ligesom disse få rådgivende og koordinerende funktioner. Herudover vil de få tillagt den vigtige funktion at følge og have indseende med amtsrevalideringskontorets virksomhed

og sikre, at det praktiske revalideringsarbejde sker i nær samvirken særlig med de kommunale råd, sygehusene, hovedorganisationerne på arbejdsmarkedet og invalideorganisationerne.

Der foreslås i hvert amt oprettet et amtsrevalideringskontor i forbindelse med den offentlige arbejdsanvisning. I de tilfælde, hvor et amt omfatter to amtsråds kredse, forudsættes det, at der, såfremt der måtte vise sig behov herfor, kan oprettes et revalideringskontor i hver amtsråds kreds. Revalideringskontoret skal inden for amtet være et samlende led på de forskellige stadier af revalideringsprocessen. De til kontoret henlagte opgaver vil spænde over et vidt felt, der kræver særlig sagkundskab på en række områder. Blandt opgaverne kan fremhæves afgørelser af en række sager vedrørende bevilling af hjælpemidler, hjælp til oplæring, etablering m. v. i det omfang, der med hjemmel i loven sker en decentralisering ved, at socialministeren overfører kompetence på disse områder fra invalideforsikringsretten til kontorerne. Endvidere vil det påhvile kontorerne i samarbejde med sygehusene, socialkontorer, arbejdsløsheds-kasser m. v. at yde bistand til løsning af erhvervshæmmedes problemer ved tidligst muligt at sætte ind med revalideringsforanstaltninger, hvor dette måtte være påkrævet, og sikre at de pågældende modtager sagkyndig erhvervsvejledning og søges placeret i arbejde, jfr. forslagens § 14, stk. 3, hvorefter erhvervsvejledning og arbejdsanvisning for erhvervshæmmede varetages af den offentlige arbejdsanvisning i forbindelse med amtsrevalideringskontoret. Det bemærkes herved, at forslaget indeholder særlige regler, der sikrer, at revalideringsmyndighederne i fornødent omfang modtager underretning om tilfælde, hvor der er opstået eller må forventes at opstå behov for gennemførelse af revalideringsforanstaltninger, og om samarbejdet mellem sygehusene, de praktiserende læger og revalideringsmyndighederne.

På det centrale plan stilles der forslag om nedsættelse af et centralt samordningsudvalg til afløsning af det udvalg, der er nedsat i henhold til samordningsloven, og om reorganisation af invalideforsikringsretten ved oprettelse af en særlig revalideringsafdeling.

Bestemmelsen om samordningsudvalget er i det væsentlige overført fra samordningsloven. Som det bestående samordningsudvalg vil udvalget få rådgivende, koordinerende og planlæggende funktioner. Ved en række bestemmelser i forslaget er det imidlertid gjort til en pligt at forhandle med udvalget, inden afgørelse træffes. Blandt andet herved skulle udvalgets indfyldelse være sikret. Man lægger i